Divendres 4 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 6,14-29): En aquell temps, sentí el rei Herodes que el nom d'ell [de Jesús] s'havia fet notori. I [uns] deien: «Joan Baptista ha ressuscitat d'entre els morts, i per això els poders [de fer miracles] obren en ell». Però altres deien: «És Elies». I uns altres deien: «És un profeta, com un dels profetes». I havent sentit això, Herodes deia: «El que jo vaig fer degollar, Joan, aquest ha ressuscitat!».

Perquè el mateix Herodes havia enviat a prendre Joan, i l'encadenà a la presó a causa d'Herodies, la dona de Felip, el seu germà, perquè s'havia casat amb ella. Deia, doncs, Joan a Herodes: «No t'és lícit tenir la muller del teu germà». I Herodies li posava paranys, i volia matar-lo i no podia, ja que Herodes temia Joan, sabent que era un home just i sant, i el custodiava. I després d'oir-lo restava molt perplex, i l'escoltava de bon grat. I havent-se presentat un dia avinent en què Herodes, el dia del seu natalici, feu un sopar per als seus magnats i els oficials i els principals de la Galilea, entrà la filla de la mateixa Herodies i dansà; i plagué a Herodes i a tots els comensals. I el rei digué a la noia: «Demana'm el que vulguis i t'ho donaré». I li jurà: «Qualsevol cosa que em demanis, te la donaré, encara que sigui la meitat del meu reialme». I havent sortit ella, digué a la seva mare: «Què haig de demanar?». I ella digué: «El cap de Joan Baptista». I havent entrat de seguida, amb ànsia, prop del rei, demanà dient: «Vull que ara mateix em donis en una safata el cap de Joan Baptista». I contristat el rei a causa del jurament i dels comensals, no la volgué defraudar. I a l'instant, enviant un botxí, el rei manà que duguessin el cap d'ell. I sortí i el decapità a la presó; i portà el seu cap en una safata, i el donà a la noia, i la noia el donà a la seva mare. I després d'haver sentit això, els seus deixebles vingueren i prengueren el seu cos i el posaren en un sepulcre.

© Albada Editorial / evangeli.net

«Sentí el rei Herodes que el nom d'ell [de Jesús] s'havia fet notori»

Mn. Ferran BLASI i Birbe
(Barcelona, Espanya)

Avui, en aquest passatge de Marc, se'ns parla de l'anomenada de Jesús —conegut pels seus miracles i ensenyaments—. Era tal aquesta fama que per a alguns es tractava del parent i precursor de Jesús, Joan el Baptista, que hauria ressuscitat d'entre els morts. I així ho volia imaginar Herodes, el qui l'havia fet matar. Però aquest Jesús era molt més que els altres homes de Déu: més que aquell Joan; més que qualsevol dels profetes que parlaven en nom de l'Altíssim: Ell era el Fill de Déu esdevingut Home, Perfecte Déu i Perfecte Home. Aquest Jesús —present entre nosaltres—, com a home, ens pot comprendre i, com a Déu, ens pot concedir tot el que necessitem.

Joan, el precursor, que havia estat enviat per Déu abans que Jesús, amb el seu martiri el precedeix també en la seva passió i mort. Ha estat també una mort injustament infligida a un home sant, per part del tetrarca Herodes, segurament a contracor, perquè aquest li tenia apreciació i l'escoltava amb respecte. Però, en fi, Joan era clar i ferm amb el rei quan li retreia la seva conducta mereixedora de blasme, ja que no li era lícit haver pres Herodies com a muller, la dona del seu germà.

Herodes havia accedit a la petició que li havia fet la filla d'Herodies, instigada per la seva mare, quan, en un banquet —després de la dansa que havia plagut al rei— davant els invitats jurà a la ballarina de donar-li allò que li demanés. I havent sortit ella, digué a la seva mare: «Què haig de demanar?». I ella digué: «El cap de Joan Baptista» (Mc 6,24). I el reietó fa executar el Baptista. Era un jurament que de cap manera l'obligava, ja que era cosa dolenta, contra la justícia i contra la consciència.

Una vegada més, l'experiència ensenya que una virtut ha d'anar unida a totes les altres, i totes han de créixer orgànicament, com els dits d'una mà. I també que quan s'incorre en un vici, ve després la corrua dels altres.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Sant Joan morí pel Crist, el qual és la Veritat. Justament, per l'amor a la veritat, no redueix el seu compromís i no tem dirigir paraules fortes a aquells que havien perdut el camí de Déu» (Sant Beda el Venerable)

- «Joan no té por dels judicis humans, de les persecucions, de les calúmnies ni de la mort, ja que té una consciència clara de la seva missió. La vida del Baptista es resumeix en la necessitat d'obeir Déu abans que els homes» (Benet XVI)

- «A continuació dels profetes i de Joan Baptista, Jesús, en la seva predicació, va anunciar el Judici del darrer dia. Llavors es farà llum sobre la conducta de cadascú i es revelaran els secrets dels cors. Llavors es condemnarà la incredulitat culpable, que ha tingut per no-res la gràcia que Déu oferia» (Catecisme de

l’Església Catòlica, nº 678)